

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: María Pilar Planes Bresco

Ανααιρεσίβλητη: Comunidad Autónoma de Aragón

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει τα άρθρα 43 και 44 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία εξαιρεί από τον χαρακτηρισμό τους ως επιλέξιμων εκταρίων όλες τις δηλωθείσες από γεωργό εκτάσεις μονίμων βοσκοτόπων που υπερβαίνουν εκείνες που κατά το παρελθόν ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό των συνήθων δικαιωμάτων του γεωργού, θέτοντας ως προϋπόθεση για τη συμπερίληψη των εν λόγω εκτάσεων, και συνεπώς για την αντικατάσταση των αροτραίων εκτάσεων από βοσκοτόπους, την πραγματική χρησιμοποίηση των τελευταίων για την εκτροφή κοπαδιών κατά το συγκεκριμένο οικονομικό έτος για το οποίο επιδιώκεται η ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενισχύσεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο προηγούμενο ερώτημα:

2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, στον βαθμό που αποκλείει από τις ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο των καθεστώτων στήριξης τους δικαιούχους εκείνους «για τους οποίους έχει αποδειχθεί ότι δημιούργησαν τεχνητά τους όρους που απαιτούνται για την καταβολή τέτοιων ενισχύσεων, με στόχο να αποκομίσουν οφέλη αντίθετα με τους στόχους του εν λόγω καθεστώτος στήριξης», έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν γενικές διατάξεις που προβλέπουν μείωση του αριθμού των «επιλέξιμων εκταρίων» (μονίμων βοσκοτόπων), τυποποιώντας κανονιστικούς γενικές περιπτώσεις στις οποίες τεκμαίρεται η τεχνητή δημιουργία από τον δικαιούχο των όρων λήψεως της ενισχύσεως, χωρίς να αποδεικνύεται, συγκεκριμένα και σε σχέση με ορισμένο γεωργό, η ασκούμενη από αυτόν δραστηριότητα και η συμπεριφορά του;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Ιουλίου 2015 η Steinbeck GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2015 στις υποθέσεις T-707/13 και T-709/13, Steinbeck GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Steinbeck GmbH (εκπρόσωποι: M. Heinrich, Rechtsanwalt, και M. Fischer, Rechtsanwältin)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2015, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-707/13 και T-709/13, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Κατά την άποψη της ανααιρεσίουσας, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, για τους εξής λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο προέβαλε ως μοναδική αιτιολογία για τη διαπίστωσή του ότι το σήμα «BE HAPPY» στερείται διακριτικού χαρακτήρα, ότι θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό ως διαφημιστικό σλόγκαν. Τούτο έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία το συγκεκριμένο στοιχείο δεν αρκεί για να θεμελιώσει ανάλογο συμπέρασμα.
2. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο επ' ουδενί διαπίστωσε ότι υφίσταται μεταξύ του σήματος «BE HAPPY» και των οικείων προϊόντων συγκεκριμένος σύνδεσμος ο οποίος δεν απαιτεί ούτε την ελάχιστη προσπάθεια εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, σε επίπεδο ερμηνείας. Αντιθέτως, έγινε αυθαίρετα λόγος για κάποια σχέση μεταξύ του σημείου και των προϊόντων, η οποία ακόμη και αν υπήρχε, θα απαιτούσε οπωσδήποτε προσπάθεια από το ενδιαφερόμενο κοινό προκειμένου να γίνει αντιληπτή.
3. Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε, ως εκ τούτου, εσφαλμένως τα κριτήρια εκτίμησης του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος «BE HAPPY».

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Castellón (Ισπανία)
στις 10 Ιουλίου 2015 — Banco Popular Español S.A. κατά Elena Lucaciu και Cristian Laurentiu Lucaciu**

(Υπόθεση C-349/15)

(2015/C 302/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Castellón

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Banco Popular Espanol S.A.

Εφεσίβλητοι: Elena Lucaciu και Cristian Laurentiu Lucaciu.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ ο χρονικός περιορισμός των αποτελεσμάτων της ακυρότητας ρήτρας η οποία κηρύχθηκε άκυρη ως καταχρηστική;
- 2) Εφόσον ο εν λόγω περιορισμός των αποτελεσμάτων θεωρηθεί ότι συνάδει με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, λόγω της καλής πίστεως των ενδιαφερομένων και του κινδύνου σημαντικών διαταραχών:
 - α) Σε τι συνίστανται οι σημαντικές διαταραχές που δικαιολογούν τον περιορισμό των αποτελεσμάτων;
 - β) Πρέπει να αποδεικνύεται δεόντως ο κίνδυνος σημαντικών διαταραχών στην ένδικη διαδικασία στην οποία γίνεται επίκλησή του ή αρκεί, αντιθέτως, η γενική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου από το δικαστήριο, χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία για τη θεμελίωσή του;

⁽¹⁾ ΕΕ L 25, σ. 29.